[Cologne: Heinrich Quentell, 1499]

Folium xxviii

Paulus vero interꝑtatur fidelis ꝑdicator. mō autor dicit in lr̄a. vt strauit saulū ⁊ fecit dn̄s paulū. i. dn̄s ex ꝑsecutore fecit ꝑdicatorē. Itē diceret q̇s que ē causa ꝙ celebrat̄ festū ꝯuersionis sancti pauli. Ubi nota. triplex solet assignari cā̄ sup hoc. Primo ꝓpter exēplū vt nullus peccatoꝝ de venia desperare debeat. Scdō ꝓpter gaudiū q2 quātā tristitiā ecclesia habuit in eius ꝑsecutōne. tantā leticiam habuit in eius ꝯuersione. Tertio ꝓpter miraculum qđ dn̄s in eo ostēdit dū de seuissimo ꝑsecutore fecit fidelissimū ꝑdicatorē. Nā ei⁹ ꝯuersio fuit miraculosa rōne efficiētis. s. xp̄i. qui in eius ꝯuersione fecit de ꝑsecutore vas electionis. Item nota. idem homo q̄ ante ꝯuersionē dicebatur saulus post ꝯuersionē dictus ē paulus. Ex isto patet ꝙ saulus ⁊ paulus ambo sunt ꝓpria noīa. Itē basan est nomē ciuitatis vel regionis feminini generis ⁊ indeclinabile. Sed mare hic transsumitur pro fide.

Quod dū impugnat. audiuit. saule. saule q̇d me ꝑsequeris

Ego sum xp̄s. durum est tibi vt recalcitres stimulo.

Hic autor declarat sancti pauli conuersionē. ⁊ qualiter sanctus paul⁹ ab errore fuit reuocatus dicēs (Quod) scꝫ verbū. i. filiū dei. s^c paulus (dum impugnat). s. ꝑsequēdo (audiuit). s. illā vocē (saule. saule quid) . i. ad q̇d vel quare. s^c tu (me ꝑsequeris. ego) scꝫ qui loquor ⁊ quē ꝑsequeris (sum xp̄s. durū est tibi) id est impossibile ⁊ valde graue (vt recalcitres) id ē ꝓ calcem resistas (stimulo) scꝫ tue vocationis.

A facie domini mota ē terra contremuit mox et quieuit.

Dū cognito credidit dn̄o paulns ꝑsequi cessat conxp̄ianos.

(Terra). i. cor sancti pauli (est mota a facie domini) scꝫ loquentis (et) scꝫ terra (contremuit). i. inhorruit (⁊ mox quieuit) id est acquieuit. s. voci loquentis ⁊ vocātis eū. tūc (paulus credidit) id est fidem accepit (cognito domino) id est dum cognouisset vocem domini (cessat persequi) id est impugnare finit (conxp̄ianos) id est consodales suos xp̄iani nominis. Iā em̄ factus erat eis socius. qui prius erat eorum persecutor.

¶ Notandū impossibile ē aliquā ꝓphetiā ꝑtetire. sic ꝙ non reducat̄ ad actū. q2 alias vana fuisset visio ꝓphetaꝝ. modo deus predixit saulū cōuerti ⁊ fieri vas electionis de vase ꝑsequutiōis. g̊ autor dicit. qđ dixit ⁊ fecit.

¶ Secūdo no. q̄ñcūq3 de⁹ voluit opari aliq̄ miracula circa aliquē hoīem tūc ꝯmutauit nomē eius in benedictionē. Inuenit̄ em̄ exēplū in abrahā q̄ ante benedictionē ⁊ repromissionē dicebatur abrā. Itē Iacob postq3 luctauit cum angelo vocatus est israhel. Itē esau postq3 requisiuit sanguinem fratris sui appellatus est edon. quod interpretatur sanguis. Et iterū patet in sara q̄ prius dicebat̄ sarai. sed quia noluit credere verbis angeli. ergo abbreuiatū ē nomē eius ⁊ vocata ē sara. Sic etiā dn̄s cū ex ꝑsecutore fecit doctorē fidei. mutauit nomē ei⁹ vt ꝑus saul⁹. postea paul⁹ vocaret̄.

¶ Tertio nota. ꝙ responsio dei (qua respondit persecutori) fuit multum efficax. compat em̄ vindictam stimulo. Unde sciendum ꝙ triplex est stimulus de quo loquitur hic. Primus est stimulus predicationis. contra

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-823/0053
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG